

Medlem i fokus

Namn: Gunnar Starke

Hemort: Uddevalla

Utbildning: Civ.ing. Väg- och vattenbyggnad, Chalmers. Ämneslärarutbildning, Göteborgs universitet.

Arbetar: Högskolan Väst i Trollhättan

Medlem sedan: Sedan ca 10 år, tror jag.

Antal MätKart: 3-4 st. Senast 2005.

Då jag har en ganska annorlunda bakgrund och erfarenhet än de flesta, som brukar förekomma i denna spalt, nämligen att ha arbetat stora delar av mitt yrkesverksamma liv med utbildning och undervisning i byggbranschen, där geodesi och mätning endast varit en del, så får jag ta det från början.

Efter ett antal praktik- och feriearbeten inom bygg och mätning i slutet på 60-talet och i början på 70-talet började min yrkesbana 1973 efter civ.ing.examen och det var vid denna tidpunkt mycket svårt att få ett relevant arbete då det s. k. miljonprogrammet för bostadsbyggande började gå mot sitt slut. Många av mina kurskamrater sökte och fick jobb i dåvarande Västtyskland. Själv arbetade jag ett tag inom betong- och betongelementindustrin med byggnadskonstruktion och ritning för produktion och montering. Det var kanske inte riktigt detta jag hade tänkt mig utan min dåvarande fru och jag sökte och fick anställningar i Norge. Jag fick arbete på ett mindre avdelningskontor på (på den tiden) det största byggkonsultföretaget i Norge. Under några år jobbade jag huvudsakligen med väg- och VA-projektering. Företaget var också djupt engagerat i förberedelserna vid byggandet av stora petrokemiska anläggningar för Norsk Hydro och Statoil. En period var jag "utlånad" och arbetade i Sverige (men bodde i Norge!) med bygglidning och kontroll av ett borrhullformsbygge för Nordsjön.

Så småningom återvände jag till Sverige i slutet på 70-talet och gick en ämneslärarutbildning med sikte på undervisning på den fyraåriga tekniska linjen, som syftade till gymnasieingenjörsexamen inom ex.vis bygg. Tänkte från början ha den här lärarbehörigheten "i reserv" men annars fortsätta arbeta som ingenjör. En tänkt termin som lärare blev till många år och på den vägen är det fortfarande! Undervisningen var mycket varierande och jag fick ha en rad olika ämnesområden som byggkonstruktion, husbyggnadsteknik, byggproduktion, anläggningsteknik, geodetisk mätningsteknik etc. Med tiden kom jag alltmer att undervisa på Högskolan Väst i Trollhättan, till en början på en byggtknisk tvåårig, sedan treårig, utbildning i bl. a. geodetisk mätningsteknik och från 1995 på en nystartad treårig utbildning till Lantmäteringenjör, där jag efter diverse utredningar deltog i detaljplaneringen och min uppgift blev att försöka producera kursplaner och bemanna ett antal geodetiska kurser. Vi har idag 4-5 geodesikurser á 7,5 högskolepoäng. Även andra geomatiska kurser som kartografi, fotogrammetri och GIS ingick i utbildningen men var inte mitt bord. För egen del har jag undervisat i några av de geodetiska kurserna men även i andra kurser som marklära och byggtknik. På senare år har jag också haft undervisning på ett treårigt fastighetsmäklarprogram med inriktning mot fastighetsutveckling. Var också under några år programansvarig för lantmäteringenjörsutbildningen. I våras utexaminerades den tolfte "kullen" av lantmäteristudenter och totalt har det i runda tal varit 400 stycken, som till rätt stor del befolkla västra Sveriges statliga och kommunala lantmäterikontor, stadsingenjörskontor, byggentreprenörer, mätkonsulter etc. Intresserade kan i Sinus nr 2 från 2004 i en artikel av undertecknad få en utförligare redogörelse för utbildningen, likaså finns info på vår hemsida www.hv.se.

Måste här säga att det har varit och är mycket givande att ha att göra med elever och studenter, som har valt en yrkesinriktning och är starkt motiverade att förverkliga denna och som är efterfrågade på arbetsmarknaden. Det är också oerhört roligt att försöka planera nya kurser och kursdelar i samklang med den snabba tekniska utvecklingen och att samtidigt försöka eftersträva en god pedagogik.

Som lite kuriosa kan jag nämna att ytterligare en fördel (näja, för det mesta) med att vara lärare är att man kan göra skol- och studieresor. Det kan vara kontrastrikt som att studera Wiens klassicistiska arkitektur ena gången för att en annan gång med hjälp av dressin-cykling bl. a. besöka ett litet geologimuseum i Värmland/Dalarnas värsta tassemarker på en ort som heter Skogen och som verkligen gjorde skäl för namnet. På nämnda Wienresa förresten inträffade en liten malör, vid ett besök i den kända vinbyn Grinzing serverades s. k. heuriger, ett alldeles färskt vin, som på grund av sin ej avslutade jäsnings ger en förstärkt berusning, som eleverna naturligtvis varnades för upprepade gånger, "bara ett glas!", vilket de naturligtvis inte tog på allvar och jag har sällan varit med om en liknade stämning som den i bussen efteråt, det var som Dantes inferno med stönande, jämrande elever och min finkänslighet förbjuder mig att återge detaljer. En beskäftig elev hotade med att skriva om denna skandal i lokaltidningen, där vederbörande arbetade som volontär (blev inget av detta). Men, som genom ett under satt alla elever, om än bleka, vid frukostbordet morgonen efter för nästa studiebesök, bra gjort! Följande år företogs inga skolresor av någon anledning. Vid en studieresa till Kreta (hmm...) då vi absolut hade lovat rektorn att nog skulle vi få till bra studiebesök, visade sig inte vara helt lätt. Ett studiebesök på ett hotellbygge betraktades med djup skepsis, man såg det som någon slags inspektion och efter mycket diskussion och genom att ha mutat den ansvarige arkitekten med 1500 kr fick vi en 45 minuters guidning. Försvunna elever, föräldrar och värdfamiljer i ilfart på svenska och tyska autobahn för att leverera glömda pass (ingen höjdare att missa att ta med sig passet till gamla DDR ex.vis) kan nämnas som små missöden. Det har dock aldrig hittills hänt något riktigt allvarligt, det mesta har löst sig på något sätt.

Till slut något om mina fritidsintressen, där jag ägnar mig en hel del åt att lyssna på musik, nästan all musik, rock, blues, jazz, klassiskt, dock tar det sistnämnda överhanden alltmer (det är väl åldern). Resor, kultur i vid mening och all slags samhällsdebatt intresserar mig mycket. Håller också på att dona med en gammal skånelänga utanför Simrishamn, som tar sin tid. Även ett nu treårigt barnbarns uppväxt och utveckling känner jag tacksamhet över att få följa.

Gunnar Starke

gunnar.starke@hv.se